

Není Bohdaneč jako Bohdaneč

Většině čtenářů po zaslechnutí názvu obce Bohdaneč jistě vyvstane před očima obraz lázeňského městečka nedaleko Pardubic. V naší diecézi se však nachází ještě jedna obec toho jména. Leží téměř na jejích hranicích s arcidiecézí pražskou asi 12 kilometrů severovýchodně od Zruče nad Sázavou. Zdejší farníci si ale odstrčení zdaleka nepřipadají a naopak svojí činností vytváří jedno z živých ohnisek víry v regionu. Život bohdonečské farnosti představuje v následujících řádcích členka farní rady paní Anna Holubová.

Bohdaneč, původně Zelená Bohdaneč, kdysi městečko, nyní obec, má své kořeny ve 12. století. Písemně je poprvé připomínána v roce 1233. Kostel zasvěcený Zvěstování Páně je raně gotický ze 13. století. Z jeho vnitřního vybavení vynikají zejména lustry z nedaleké sklárny v Tasicích, které kostelu věnoval koncem 19. století skelmistr Josef Rückel. Farnost je spravována excurrento Mgr. Antonínem Pavlasem ze Zbraslavic. Mše svatě se u nás pravidelně slouží o nedělích a svátcích. Kromě bohoslužeb se v letním čase konají každou první sobotu v měsíci růžencová setkání. Údržbu kostela, přípravu bohoslužeb a zvonění již léta zajišťuje kostelník pan Josef Holub. Ochotné a obětavé sestry z řad starší generace se každé léto schází, aby kostel řádně „vypulirovaly“, celoročně pak dodávají květiny pro výzdobu. Za finančního přispění státních institucí, královéhradeckého biskupství, obce, místních podnikatelů a hlavně samotných věřících se postupně snažíme o jeho obnovu. Je dobře, že kostel nezmizel lidem z očí, je stále centrem obce a všichni se o něj zajímají a starají. Filiální kostely se nachází v Třebětíně, ten je zasvěcen Navštívení Panny Marie, a v Michalovicích, tam pro změnu sv. Matoušovi, apoštola a evangelistovi. O jejich chod a údržbu se stará kostelník pan Miroslav Petrus z Třebětína. Také v nich slouží mše svatě otec Pavlas.

Ve farnosti se pravidelně schází jedenáctičlenná farní rada. V úzké spolupráci s panem farářem zajišťuje provoz, opravy a chod kostelů, kaplí a další aktivity. Díky ochotě obecního úřadu, který pomáhá s tiskem, začal vycházet farní časopis – Zpravodaj. Jeho poslední letošní číslo plánujeme vydat koncem roku. Oceňuje ho zejména starší generace, ale dá se říci, že si ho doma přečtou všichni bez rozdílu věku. Zájem se o něj rozhodně zvyšuje. V průběhu roku organizujeme poutě spojené s výlety. Letos jsme podnikli tři. V dubnu jsme zavítali na Svatou horu u Příbrami, v létě do Kostelního Vydří, kde letos slaví 300 let existence a v září jsme jeli do Želiva a na Křemešník. V rámci tra-

Kostel Zvěstování Páně; foto: Jana Laudátová

diční akce Pochod okolo Bohdanče jsou naše kostely otevřené pěším turistům. Díky spolupráci s obecním úřadem se letos podařilo zrekonstruovat kapli a blízký kříž ve Šlechtíně. Slavnostní znovuvyvěcení se konalo na šlechtínské posvícení v sobotu odpoledne před slavností Všech Svatých. Kaplí máme ve farnosti ještě několik, většina z nich je již opravená.

Rozvíjíme vztahy také se sousedními farnostmi. Jejich věřící s námi jezdí

na poutě, čtou náš Zpravodaj, společně navštívujeme koncerty a další akce. Farnost z Ledče nad Sázavou koncem léta zapůjčila k nám do Bohdanče výstavu ke dvoutisícím výročí narození apoštola Pavla z Tarsu. Musím říci, že nás duchovně obohatila a rozšířila naše vědomosti o osobě sv. Pavla.

Z předchozích řádků, je patrné, že se neuzavíráme před jakoukoli spoluprací. Všichni naši farníci ať mladí, či starší se mají možnost zapojit a jsou vítáni. S obecními úřady bychom chtěli pokračovat zejména tam, kde se role církve očekává, především na poli sociálním. V budoucnu plánujeme více se věnovat seniorům, umožnit jim setkávání a pořádat pro ně přednášky. Na druhé straně nechceme zapomenout ani na děti a mládež. Farnosti v menších místech pracují, jak nejlépe umí s tím, co mají k dispozici. Výhodou často je, že se lidé v obcích navzájem znají, ať z kostela nebo nějakého spolku a spolupráce tak bývá často snazší.

Každý dostal své hřivny a je na nás, jak je dokážeme zúročit, co po nás zůstane, co předáme, kam posuneme dále nejen sebe a své okolí, ale i své farnosti a víru, jež jsme zdědili.

Anna Holubová, členka farní rady

Azylový dům pro těhotné ženy v tísní

Dům slouží těmto matkám již druhým rokem a v současné době je plně obsazen. Jen za poslední měsíc se tu narodila tři miminka, a tak chceme při té příležitosti podporovatelům poděkovat a ostatní informovat o naší činnosti.

Nabízíme ubytování a pomoc těhotným ženám a matkám s dětmi do 4 let věku, které se dostaly do obtížné životní situace. Dům se nachází v Pardubickém kraji a má statut neveřejné adresy (klientkami mohou být oběti domácího násilí). Může být v něm současně ubytováno 7 matek se svými dětmi. Smyslem pobytu je poskytnout přístřeší v období krize, a poté podpořit klientky v přijetí jejich mateřské role. Během pobytu mají možnost získat informace, znalosti a dovednosti v oblasti péče o dítě, komunikace s dítětem, zdravého životního stylu, finanční gramotnosti, základů práce s počítačem. Cílem pobytu je podpora samostatnosti matky, aby zvládala uspokojivě péči o své dítě, a byla schopna se orientovat v běžných životních situacích.

O Vánocích budeme mít všichni před očima Betlém. Betlém znamená „dům chleba“. Náš azylový dům je ve vlastnictví Nadačního fondu Betlém nenarozeným. Také my chceme dát nenarozeným dětem „chleba“ - obyčejné lidské přijetí a přístřeší. Člověk toho nepotřebuje mnoho, aby mohl být šťastný. Co je však důležité – musí stejně jako my dostat šanci se narodit a žít... Již dvakrát nás mnozí podpořili také sbírkou při štědrovečerní bohoslužbě v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové.

Děkujeme za Vaši podporu a pomoc.

Marcela Holeňová, realizační ředitelka

tel. 732 171 373, e-mail: holenova@dlanzivotu.cz; www.dlanzivotu.cz